

Η 3η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ πραγματοποιείται σε μια περίοδο διαφορετική από την προηγούμενη. Βασικό στοιχείο είναι πλέον η έλλειψη ελπίδας των λαϊκών στρωμάτων πως μπορεί να υπάρξει άμεσα συνολική υπέρβαση του μνημονιακού εφιάλτη. Αυτό σχετίζεται άμεσα με τη συνολική δυσφήμιση της Αριστεράς στο πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα χειρότερα, το λαϊκό ένστικτο καταλαβαίνει ότι τα πράγματα "χοντραίνουν" στην Ευρώπη και στη γειτονιά μας ιδιαίτερα, γεγονός που δημιουργεί μια άκρως ρευστή κατάσταση και πιθανά εγκυμονεί ακόμα μεγαλύτερες συγκρούσεις.

Στη βάση αυτή, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τραυματισμένη από την αποχώρηση σημαντικών αγωνιστών και οργανώσεων, αλλά κυρίως καθηλωμένη σε σχέση με την πολιτική της επιρροή, την πειστική ανάπτυξη του προγράμματός της, τους κοινωνικούς της δεσμούς και την εσωτερική της λειτουργία, καλείται να πάρει σοβαρές αποφάσεις υπέρβασης των παραπάνω προβλημάτων της και τελικά του ίδιου της του εαυτού.

Το μεγάλο λάθος της συζήτησης και των πρωτοβουλιών στην Αριστερά είναι να κυριαρχήσει η άποψη της «μη εναλλακτικής», σύμφωνα με την οποία οι δυνάμεις (ΚΚΕ, ΛΑΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.λπ.) έκαναν ότι ήταν δυνατόν, οπότε τώρα μοναδική απάντηση είναι η αυτοτελής συγκρότηση του καθενός και γενικά οι αγώνες.

Η λογική αυτή πέρα από την αναποτελε-

σματικότητα της, ακρωτηριάζει τη δυναμική που αναπτύχθηκε στην κοινωνία το προηγούμενο διάστημα και αναπαράγει τη χρεοκοπημένη τακτική όλων των ηγεσιών. Πρόκειται για την τακτική που δεν κατάφερε την κρίσιμη περίοδο του δημοψηφίσματος να απαντήσει με ένα σαφές πολιτικό σχέδιο διεξόδου, που θα μπορούσε να εκφραστεί: α) στο συγκροτημένο πρόγραμμα ρήξης και ανασυγκρότησης, β) στις πολιτικές πρωτοβουλίες που θα ενίσχυαν την τάση του περήφανου "όχι", που θα συνέβαλλαν στην οργάνωση του Λαού ώστε να γίνουν δυνατές σοβαρές πολιτικές ανατροπές.

Ως αποτέλεσμα της παραπάνω αδυναμίας και της υποχώρησης της κοινωνικής δυναμικής δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι αγώνες που ξεσπούν αυτή την περίοδο δεν καταφέρνουν να ανοίξουν το πολιτικό ζήτημα και διαπνέονται σε μεγάλο βαθμό από τη λογική της εξαίρεσης και του κοινωνικού εμφυλίου.

Μπροστά στην 3η συνδιάσκεψη θα πρέπει να λάβουμε αποφάσεις που θα εφορμούν από την εκτίμηση ότι το επόμενο διάστημα θα

ΘΩΜΑΣ ΣΟΥΝΑΠΟΓΛΟΥ*

Να ξεβολευτούμε, σύντροφοι

Ήρθε η ώρα των υπερβάσεων για όλους μας

έχουμε τεράστια όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων, εντός της νέας φάσης της καπιταλιστικής κρίσης. Το ζήτημα είναι με ποια ένταση, με ποια οργάνωση και κυρίως με ποιο προσανατολισμό θα λυθούν αυτές οι αντιθέσεις.

Με αυτό το κριτήριο θα πρέπει να βάλουμε το διπλό στόχο: Του μετασχηματισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί με τον παράλληλο μετασχηματισμό της Αριστεράς της Ρήξης που μπορεί να αποτελείται από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τη ΛΑΕ ή σημαντικό τμήμα της, το ΚΚΕ ή πρωτοπόρους αγωνιστές από τις τάξεις του, όπως επίσης και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς.

Πιο συγκεκριμένα: Σε αντίθεση με τον «αφηρημένο αντικαπιταλισμό», θα πρέπει να συμβάλλουμε με όσους το επιθυμούν στο πρόγραμμα για την Εναλλακτική, με βασικά στοιχεία τη σταθερή αναδιανομή του πλούτου, την αμφισβήτηση της σχέσης μισθών-κερδών, τη σύγκρουση με την ολιγαρχία και το διεθνές Κεφάλαιο, με τους θεσμούς που εξασφαλίζουν τα κέρδη τους, την ΕΕ, το ΝΑΤΟ κ.λπ.

Σε αντίθεση με τη γενική επίκληση της κοινής δράσης στο Κίνημα, που καταλήγει υπεκ-

φυγή και φυγομαχία, απαιτείται η πολιτική πρωτοβουλία και συμφωνία για την ενοποίηση των κινημάτων, από τις πολιτικές δυνάμεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, με την αναγκαία πάντα προγραμματική βάση. Η πρωτοβουλία αυτή δεν αφορά μόνο τις κορυφές και τα γραφεία, αφορά κυρίως τη βάση και τα κοινωνικά πεδία. Η κοινή πρωτοβουλία στη νεολαία της περιπλάνησης (Πρωτοβουλία ενάντια στο νέο ασφαλιστικό), η κοινή έκφραση στους Τεχνικούς στη Θεσσαλονίκη ή στους γιατρούς (εκλογές ΕΙΝΑΠ – ΟΕΝΓΕ) στο "Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή", είναι τέτοια παραδείγματα που θα πρέπει να συνεχιστούν με κοινή συνδικαλιστική έκφραση τόσο σε εργατικούς χώρους όσο και στα πανεπιστήμια.

Σε αντίθεση με τη στεία και εύκολη ιδεολογική αντιπαράθεση προγραμμάτων και ιδεαλιστικής προσμονής των μεγάλων ανατροπών, μπορούμε ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ να ανατρέψουμε τον κανόνα που θέλει την Αριστερά που δεν συνθηκολογεί, να περιθωριοποιείται. Με εκείνες τις πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες που θα φτιάξουν το γήπεδο της αναμέτρησης με το μνημονιακό μονόδρομο της ΕΕ και θα επαναφέρουν με πραγματικούς όρους στο λαό το ζήτημα ενός σύγχρονου σοσιαλισμού ως θετικό πρόταγμα για μια ελεύθερη, ειρηνική και δημιουργική ζωή.

*μέλος ΤΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Κέντρου Θεσσαλονίκης, γραμματέας
Σωμ. Μισθωτών Τεχνικών Μακεδονίας